

Sentencja

Artykuły 43 WE i 48 WE nie stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisów państwa członkowskiego, które dają spółce dominującej możliwość utworzenia jednego podmiotu podatkowego ze swą spółką zależną będącą rezydentem, lecz uniemożliwiają utworzenie takiego podmiotu ze spółką zależną niebędącą rezydentem, gdy dochody tej ostatniej nie są przedmiotem opodatkowania w tym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 lutego 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Car Trim GmbH przeciwko KeySafety Systems Srl

(Sprawa C-381/08) (¹)

(Jurysdykcja sądowa w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 5 pkt 1 lit. b) — Jurysdykcja w dziedzinie umów — Określenie miejsca wykonania zobowiązania — Kryteria rozróżnienia między „sprzedażą rzeczy ruchomych” i „świadczeniem usług”)

(2010/C 100/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Car Trim GmbH

Strona pozwana: KeySafety Systems Srl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 5 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Umowa dostawy towarów, które mają być wytworzone, zawierająca również instrukcje zamawiającego dotyczące pozyskania, obróbki i dostawy wytworzonych produktów, wraz z zapewnieniem jakości produkcji, rzetelności dostawy oraz formalnej realizacji zlecenia — Kryteria rozróżnienia między sprzedażą towarów i świadczeniem usług — Określenie miejsca wykonania zobowiązania w przypadku sprzedaży na odległość

Sentencja

- 1) Artykuł 5 pkt 1 lit b) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że umowy, których przedmiotem jest dostawa towarów przewidzianych do wytworzenia lub wyprodukowania, nawet w razie określenia przez kupującego wymogów dotyczących pozyskania, obróbki i dostawy towarów, ale bez dostarczenia przez niego materiałów, i gdy dostawca jest odpowiedzialny za jakość towaru i jego zgodność z umową, należy kwalifikować jako „sprzedaż rzeczy ruchomych” w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit b) tiret pierwsze tego rozporządzenia.
- 2) Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku sprzedaży na odległość miejsce, do którego rzeczy te zostały dostarczone albo miały zostać dostarczone, należy określić na podstawie przepisów tej umowy. Jeśli nie jest możliwe określenie miejsca dostarczenia na tej podstawie bez odnoszenia się do prawa materialnego mającego zastosowanie do umowy, miejscem tym jest miejsce faktycznego wydania rzeczy, w ramach którego kupujący uzyskuje lub powinien uzyskać uprawnienie do rzeczywistego rozporządzania rzeczami w ostatecznym miejscu przeznaczenia transakcji sprzedaży.

(¹) Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 lutego 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Firma Brita GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Sprawa C-386/08) (¹)

(Układ stowarzyszeniowy WE–Izrael — Terytorialny zakres stosowania — Układ stowarzyszeniowy WE–OWP — Odmowa zastosowania preferencyjnego traktowania taryfowego w przypadku produktów pochodzących z Zachodniego Brzegu, które zostało przyznane w przypadku produktów pochodzących z Izraela — Wątpliwości co do pochodzenia produktów — Upoważniony eksporter — Następca weryfikacja deklaracji na fakturze przez organy celne kraju przywozu — Konwencja wiedeńska o prawie traktatów — Zasada względnej skuteczności traktatów)

(2010/C 100/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Firma Brita GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, podpisanego w Brukseli w dniu 20 listopada 1995 r. (Dz.U. L 147, s.3), a w szczególności art. 32 i 33 protokołu 4 do rzeczzonego układu oraz Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, z drugiej strony, podpisanego w Brukseli w dniu 24 lutego 1997 r. (Dz.U. L 187, s. 3) — Odmowa zastosowania preferencyjnego traktowania taryfowego przyznanego na rzecz produktów pochodzących z Izraela w stosunku do produktów pochodzących z izraelskiego osiedla na Zachodnim Brzegu — Uprawnienie organów państwa przywozu do następczej weryfikacji świadectw pochodzenia w przypadku braku wątpliwości co do pochodzenia danych towarów innych niż wątpliwości wynikające z rozbieżnej wykładni przyjętej przez strony układu stowarzyszeniowego EWG-Izrael pojęcia „terytorium Państwa Izrael” i bez wcześniejszego zastosowania, w celu dokonania wykładni tego pojęcia, procedury rozstrzygania sporów, o której mowa w art. 33 protokołu 4 do rzeczzonego układu

Sentencja

- 1) *Organy celne państwa członkowskiego przywozu mogą odmówić przyznania preferencyjnego traktowania określonego w Układzie eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Państwem Izrael z drugiej strony, podpisanym w Brukseli w dniu 20 listopada 1995 r., gdy rozpatrywane towary pochodzą z Zachodniego Brzegu. Ponadto organy celne państwa członkowskiego przywozu nie mogą zastosować zbiegu podstaw prawnych, pozostawiając bez odpowiedzi kwestię, który z układów wchodzących w grę ma zastosowanie w niniejszej sprawie, a mianowicie Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Państwem Izrael z drugiej strony, czy też Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy z drugiej strony, podpisany w Brukseli w dniu 24 lutego 1997 r., i czy świadectwo pochodzenia powinno było zostać wydane przez władze izraelskie, czy też władze palestyńskie.*
- 2) *W ramach procedury przewidzianej w art. 32 protokołu 4 załączonego do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami*

członkowskimi z jednej strony a Państwem Izrael z drugiej strony, organy celne kraju przywozu nie są związane przedstawionym świadectwem pochodzenia i odpowiedzią udzieloną przez organy celne kraju wywozu, jeżeli odpowiedź ta nie zawiera dostatecznych informacji w rozumieniu art. 32 ust. 6 tego protokołu, pozwalających na ustalenie rzeczywistego pochodzenia produktów. Ponadto organy celne kraju przywozu nie mają obowiązku przedłożenia Komitetowi Współpracy Celnej, ustanowionemu na mocy art. 39 tego protokołu, sporu w przedmiocie wykładni terytorialnego zakresu stosowania wskazanego układu.

(¹) Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 lutego 2010 r. — Lancôme parfums et beauté & Cie SNC przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), CMS Hasche Sigle

(Sprawa C-408/08 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 55 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. c) — Interes prawny w złożeniu wniosku o unieważnienie prawa do znaku towarowego opartego na bezwzględnej podstawie unieważnienia — Kancelaria prawna — Oznaczenie słowne „COLOR EDITION” — Charakter opisowy słownego znaku towarowego składającego się z elementów opisowych)

(2010/C 100/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Lancôme parfums et beauté & Cie SNC (przedstawiciel: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), CMS Hasche Sigle

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie T-160/07 Lancôme przeciwko OHIM i CMS Hasche Sigle, na mocy którego Sąd oddalił skargę wniesioną przez wnoszącą odwołanie na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 lutego 2007 r. unieważniającą rejestrację wspólnotowego znaku towarowego COLOR EDITION dla produktów kosmetycznych i kosmetyków kolorowych — Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 55 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) — Interes prawny w złożeniu wniosku o unieważnienie prawa znaku towarowego — Kancelaria prawna — Brak